

[A. Johansen.]

Det er jo rigtigt, at en meget væsentlig Del af Befolkningen gennem deres Sygeforsikring vil kunne faa nogen Erstatning derfor, men det er, om jeg saa maa sige, en lidt sørgelig Kendsgerning, at Dagpengene gennem Sygeforsikringen i mangfoldige Tilfælde er meget lave — dette gælder navnlig ude omkring i Landdistrikterne, hvor man til Gengæld saa maaske kan sige, at Faren for Ulykker er mindre. Men man har altsaa ikke ment at kunne paatage sig denne Opgave. Hvis de her forudsatte Ulykker i stort Maal skulde indtræde, bliver det altsaa Sygekasserne, der kommer til at staa for Skud med Udredelsen af Dagpenge. Der er jo ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget antydnet, at man i saa Tilfælde maa finde paa en Dækningsform. Det helt sikre er imidlertid, at Sygekasserne faar Udgifterne, hvis de befrygtede Tilfælde indtræder; det mindre sikre er de Muligheder, Staten, det offentlige, har for at yde Sygekasserne Erstatning for de Ekstraudgifter, de i saa Henseende vil faa. Jeg undlader ikke at bemærke, at Sygekassernes Udgifter for Tiden ligger meget højt, og at Sygekasserne i Forvejen har Vanskeligheder ved at klare deres Økonomi.

Jeg vil ligeledes personlig pege paa, at vi her i Landet har ikke saa ganske faa Personer — og Sygekasserne Medlemmer —, der ikke er i Besiddelse af Indfødsret, og som — saaledes har jeg forstaaet Lovforslaget — derfor ikke vil falde ind under Lovens Bestemmelser i Tilfælde af, at der indtræder Skade for dem. Det er forskelligt fra, hvad der gælder med Hensyn til Ulykkesforsikringsloven, idet der efter den jo ydes Erstatning til alle, som kommer til Skade ved Bedrifter her i Landet — i visse Tilfælde ogsaa uden for Landet. For de Mennesker, der ikke har kunnet opnaa eller ikke har søgt at opnaa Indfødsret, og som paa Grund af, lad os sige den mere kortvarige Tilstand, som Krigen er i Forhold til hele Udviklingen, ikke kan tænke sig Muligheden af at skifte Opholdsland, vil Tilstanden blive noget vanskelig, hvis de overhovedet ikke kan faa Hjælp, og da navnlig ikke Invaliditetserstatning. Hvad Sygekasserne angaar, gaar jeg, saaledes som Loven er tilrettelagt, ud fra, at de, der har Indfødsret og er Medlemmer af en Sygekasse, formentlig i Kraft af, at de er syge, vil kunne faa deres Dagpenge fra Sygekasserne i Henhold til disses Vedtægter, men erstatningsmæssigt set vil der efter min Mening være Vanskeligheder, saaledes som Loven er foreslaaet affattet.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil gøre den højtærede Minister. Det drejer sig om § 3, der siger:

„Forsikringen angaar Invaliditet eller Død, der er indtraadt eller indtræder som Følge af Ulykkestilfælde foraarsaget af Krigen.“

Det er maaske ikke almindeligt bekendt, men det er Tilfældet, at ogsaa civile Personer er kommet til Skade i Tilslutning til Begivenhederne den 9. April, og jeg vil gaa ud fra, at man maa have Lov til at opfatte § 3 saaledes, at selv om Loven træder i Kraft nu, vil den have tilbagevirkende Kraft for alle de Tilfælde, der skyldes den nuværende Krig — vel nærmest siden Krigstilstandens Indtræden —, og hvor den skete Skade eller Ulykke staar i Forbindelse med disse Krigsbegivenheder — i Lighed med Behandlingen af, hvad der senere maatte opstaa.

Med disse Beklagelser, om jeg saa maa sige, skal jeg paa min Gruppens Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, idet jeg ganske skal afholde mig fra at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, som dels er beskrevet i de meget udførlige Bemærkninger, dels er behandlet her i Tinget af den højtærede Minister ved Forelæggelsen. Der er fremsat Ønske om, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg, og i Overensstemmelse med Sædvane skal jeg efter Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Stegger Nielsen: Paa Grund af de ekstraordinære Forhold, Krigen har medført paa snart alle Omraader, har man ment det nødvendigt at skabe en Slags Tilbygning til den danske Ulykkesforsikringslovgivning, idet Ulykkestilfælde, der er foraarsaget af Krigen og dens Begivenheder, ikke dækkes af gældende dansk Lovgivning, bortset fra Ulykkestilfælde ved Sejlads.

Lovforslaget er affattet i nøje Tilslutning til den Indstilling, der er afgivet af det Udvalg, som nedsattes den 19. Juni 1940 til at arbejde med Sagen, og som altsaa har arbejdet med prisværdig Hurtighed. Formaalet er at skabe et gensidigt Forsikringsforbund, der benævnes „Forsikringen mod Følger af Krigsulykker“. Forsikret efter den foreslaaede Lov er enhver, der er invalideforsikret efter Folkeforsikringsloven eller Loven om Statsbanepersonalets Sygekasse, og Loven skal tillige omfatte Personer under 18 Aar, der har dansk Indfødsret, selv om vedkommende ikke er invalideforsikret. Forsikringen an-